

V L A A M S P A R L E M E N T



Zitting 1999-2000

29 juni 2000

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van mevrouw Sonja Becq en de heer Joachim Coens –

betreffende kwaliteitscriteria voor huwelijks- en relatiebemiddeling

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Steeds meer ontstaat de neiging bij de alleenstaanden om een beroep te doen op een geformaliseerde bemiddeling bij het zoeken van een levenspartner. Dit hangt samen met een aantal ontwikkelingen in onze samenleving, die maken dat voor steeds meer mensen de traditionele wegen tot het vinden van een levenspartner niet meer volstaan. Door de beroeps- of carrièresituatie of door een scheiding wordt het zoeken van een partner op latere leeftijd steeds moeilijker. Op dit gat in de markt wordt gretig ingespeeld door een sterk toenemend aantal relatiebureaus.

De sector van de huwelijks- en relatiebemiddeling wordt enerzijds gekenmerkt door misbruiken en anderzijds door een nagenoeg totale afwezigheid van kwaliteit in de dienstverlening, enige uitzonderingen niet te na gesproken. Bonafide bemiddelaars in de sector worden ten onrechte getekend met dit stigma.

De wetgever heeft wantoestanden in de sector van de huwelijksrelatiebemiddeling preventief willen voorkomen. De bemiddelaar is onderworpen aan wetgeving, zowel op federaal niveau (wet van 9 maart 1993 op exploitatie van huwelijksbureaus, wet inzake bescherming van de levenssfeer) als op gemeenschapsniveau inzake relatiebemiddeling (decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars). Dat is perfect logisch, aangezien er vele klachten waren omtrent malafide kantoren. Een relatiebemiddelingskantoor moet aan een aantal kwalitatieve normen voldoen om een erkenning te krijgen. Zonder erkenning zou men niet verder mogen werken. Het decreet maakt het immers onmogelijk dat iedereen zomaar met een kantoor start, zonder enige kennis van zaken, zonder enige ervaring, zonder enige kwalificatie. Naar aanleiding van een vraag om uitleg van Sonja Becq verklaarde minister Vogels dat zij dit overdreven reglementering vond en dat de sector zichzelf moest reguleren.

In een omzendbrief van de maand april 2000 stelt de minister : "Ik heb beslist de huidige regelgeving met betrekking tot de huwelijks- en relatiebemiddelaars te laten opheffen. Het betreft met name het besluit van de Vlaamse regering van 23 maart 1999 tot regeling van de erkenning van huwelijks- en relatiebemiddelaars en het decreet van 10 november 1993 houdende maatregelen tot kwaliteitsverbete-

ring van de dienstverbetering van de dienstverlening door huwelijks- en relatiebemiddelaars. Ik heb de procedure daartoe intussen dan ook laten inzetten."

Slechts 10 % van de huwelijks- en relatiebureaus zou een erkenningsdossier tijdig hebben ingediend. Van de sector wordt nu verwacht dat hij zichzelf reguleert.

De indieners van deze resolutie zijn echter van mening dat de principes van het decreet behouden moeten blijven en dat hiermee niet getalmd mag worden om de volgende redenen :

1° De gebruiker staat centraal. Zijn waarden, keuzen en integriteit moeten gewaarborgd en gerespecteerd worden gedurende heel het verloop van de dienstverlening. Het totstandkomen van een eerste of nieuwe relatie tussen volwassenen is een onaantastbaar en individueel recht. Het is een proces dat het welzijn van het individu en de samenleving ten goede komt. De relatiebemiddelaar biedt een dienstverlening aan waarvoor de cliënt betaalt, de keuze echter van een potentiële partner wordt niet afgekocht. Men koopt dus geen partner. Relatiebemiddeling en -advies horen niet thuis in de puur commerciële sector die onderworpen is aan de principes van de vrije markt. Menselijke relaties, waarbij de menselijke persoon zelf tot inzet wordt, zijn zo kostbaar dat de huwelijks- en relatiebemiddeling moet voldoen aan strenge kwaliteitseisen. Met respect voor het vrije initiatief moet de overheid normen stellen. Overigens : dat gebeurt toch ook in andere sectoren zoals die van de bakkers en de slaggers ;

2° Een preventieve aanpak is te verkiezen boven een repressieve aanpak. Wat de kosten en baten betreft, is het effectiever om het kwaad aan de bron aan te pakken en via een reglementering het kaf van het koren te scheiden, veeleer dan via de oprichting van een geschillencommissie die de talrijke gedupeerden van malafide relatiebemiddelingskantoren moet bijstaan achteraf. Slechts weinig gedupeerden leggen klacht neer tegen een huwelijks- en relatiebureau, omdat weinigen ervoor durven uitkomen dat ze op een dergelijke dienstverlening een beroep doen.

Daarom is het noodzakelijk om minimale kwaliteitscriteria op te leggen aan huwelijks- en relatiebemiddelingsbureaus.

De huwelijks- en relatiebemiddelaar moet :

- beschikken over een geëigende opleiding. Relatiebemiddelaars worden geconfronteerd met mensen die in een emotioneel moeilijke periode zitten. Bij die mensen is het van belang dat ze met kennis van zaken worden begeleid en wanneer nodig deskundig worden doorverwezen. Voor eender welke job in de sociale sector vraagt men mensen met een diploma, maar om relatiebemiddeling te doen blijkt dit niet nodig te zijn ;
- beschikken over een adres waar potentiële cliënten op discrete manier ontvangen worden, zoals dat het geval is voor andere praktijken waarvoor discretie wordt vereist (advocaat, geneesheer) ;
- bereikbaar zijn op een convenabele locatie en relatiebemiddeling als hoofdactiviteit uitoefenen ;
- voor het tekenen van een overeenkomst voorafgaande informatie verschaffen aan de gebruiker over de gevolgde methodiek en aan het totale en gedetailleerde cliëntenbestand over de totale kostprijs.

Sonja BECQ
Joachim COENS

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende dat

- 1° de gebruiker te allen tijde centraal staat ;
- 2° niet verwacht mag worden dat de sector van de huwelijks- en relatiebemiddeling in staat is zichzelf te reguleren, omdat zich daar klaarblijkelijk malafide praktijken voordoen ;
- 3° een kwaliteitslabel uitgereikt door de sector zelf niet voldoende is, aangezien er een externe controle en erkenning moet bestaan ;
- 4° relatiebemiddeling een zaak is van algemeen welzijn en derhalve onder de bestaande of te regelen kwaliteitsnormen valt ;
- 5° een preventieve aanpak in de sector van huwelijks- en relatiebemiddeling effectiever is dan een repressieve aanpak ;

– vraagt de Vlaamse regering

- 1° de principes van het decreet van 10 november 1993 uit te voeren en desgevallend terug in te voeren ;
- 2° huwelijks- en relatiebemiddeling te onderwerpen aan verplichte minimale kwaliteitscriteria en daar een erkenning aan te koppelen ;
- 3° regels uit te werken betreffende een geëigende opleiding, ervaring voor huwelijks- en relatiebemiddelaars, hun bereikbaarheid, hun infrastructuur en hun plicht tot informatie aan de gebruiker ;
- 4° een externe controle uit te voeren op de huwelijksbureaus inzake het naleven van de kwaliteitscriteria ;
- 5° de koepels van relatiebureaus te onderwerpen aan een externe controle.

Sonja BECQ

Joachim COENS
